

denne Lov vil indføre en meget betydelig Forhøielse af Hundeafgiften indenfor det Omraade, hvor den hidtil erlagdes. Medens der i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg nu betales 10 Kr. om Aaret for en Hund, bestemmer Lovforslagets § 1 — i hvilken Hundene efter et bestemt Maal inddeles i mindre og større Hunde — Afgiften for de mindre Hunde til 10 à 30 Kr. og for de større til 20 à 60 Kr. Og i Kjøbstæderne samt Handelspladserne, hvor der nu betales 4 à 10 Kr. for en Hund, sætter Lovforslagets § 3 Afgiften til 5 à 15 Kr. for en mindre og 10 à 30 Kr. for en større Hund.

Udvalget har ikke ment, at der burde overlades vedkommende Kommunalbestyrelser Raadighed over Afgiftens Størrelse indenfor et saadant Spillerum, men troet det rigtigere, at denne fastsættes ved Lov. Af denne Grund og af et øfte i denne Sag paakaldt Hensyn til de Ubemidlede har Udvalget desuden anset det for tilstrækkeligt at blive staaende ved de foreslaaede laveste Afgiftsatser, altsaa 10 Kr. for de mindre og 20 Kr. for de større Hunde i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, og respektivt 5 og 10 Kr. i Kjøbstæderne, idet Udvalget dog samtidig, igjennem tre Bestemmelser, søger at opnaa det ved Lovforslaget tilføjede Resultat, nemlig derved: at Maalet, der adskiller de mindre fra de større Hunde, ned sættes fra 20 Tommer, som Lovforslagets § 1 angiver, til 16 Tommer, at der betales dobbelt Afgift af enhver Hund, Noget holder nderover een, og hvor Hundene har forskjellig Størrelse, altid af dem over 16 Tommer. Exempelvis vil Afgiften for en lille og en stor Hund i Kjøbenhavn blive tilsammen 50 Kr. og i Kjøbstæderne 25 Kr., og at Hundeeiere, der ere Medlemmer af Andres Husstand, altid erlægge dobbelt Afgift. Herved indgaaes bl. A. formentlig, at enkelte Medlemmer af en Husstand, hvor

XLV. Betænkning over Forslag til Lov om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde. (Afgiven af Folkethingets Udvalg den 2den Marts, 1889.)

Forslag til Lov om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 2den Marts, 1889.)

Udvalget slutter sig til den Betragtning, fra hvilken Lovforslaget gaar ud, at det overhaandtagende Hundehold her til Lands maa opfordre Lovgivningsmagten til at træffe tidsparende Bestemmelser mod den Forulempelse og Skade, som Hundeholdet kan medføre for Befolkningen baade i Byerne og paa Landet.

Udvalget har ikke ment, at der burde overlades vedkommende Kommunalbestyrelser Raadighed over Afgiftens Størrelse indenfor et saadant Spillerum, men troet det rigtigere,